

Begrundelsen af denne Bevilling maa søges i den stærke Storm med Højvande, vi havde i Dagene den 24de, 25de og 26de Marts, og som tilføjede ikke alene Lollands Kyst, men ogsaa forskellige andre Kyster rundt omkring i Landet betydelig Skade. Den lollandske Digebeskyttelse henvendte sig til den højtærede Indenrigsminister og fremstillede, hvorledes Forholdene vare dernede. Og jeg kan kun udtale min Tak til den højtærede Minister, fordi han saa velvilligt har taget Hensyn til de Krav, der nødvendigvis maatte stilles fra den Befolkings Side, der kom til at lide saa stærkt under Stormen og Højvandet dernede. Jeg vil nu haabe, at det højtærede Finansudvalg og dette høje Ting ville stille sig lige saa velvillig over for denne Bevilling, thi jeg maa sige, at dersom Digerne dernede skulde bringes i Orden ved egen Hjælp, vilde det næsten være umuligt at eksistere for dem, der skulde svare Dige-skat. Denne er for enkeltes Vedkommende saa stor, at det ikke kan lade sig gøre at svare den, idet den kan andrage 2—3—400 Kr. paa en almindelig Bondegaard. Naar det er blevet nødvendigt at bruge saa mange Penge til Udbedring af denne Skade, tror jeg at turde sige, at den nærmeste Grund dertil er, at Digerne ikke ere opførte saa forsvarligt fra Begyndelsen af, som de burde være. De, der ville tage disse Forhold i Øjesyn, maa indrømme, at det ikke alene er en Udbedring af Skaden, det drejer sig om, men en Grundforbedring af hele Digekomplekset dernede. Jeg har ganske vist hørt fra en og anden Side i disse Dage, at 80,000 Kr. var et stort Beløb, men lige over for et saa omfattende Arbejde som dette er Summen ikke stor. Jeg vilde som sagt derfor gerne anbefale dette rentefri Laan til Finansudvalgets og det høje Tings Velvilje. Det er en Selvfølge, at Højvandet under denne Storm ikke alene gjorde Skade ved Lollands Kyster, men ogsaa forskellige andre Steder. I den Valgkreds, som jeg har den Ære at repræsentere, skete der saaledes en hel Del Skade, og for Resten en god Del mere, end jeg her vil omtale. Den Skade, som er takseret og indberettet til Indenrigsministeriet, andrager vist omkring 3000 Kr., hvilket ganske vist ikke er noget stort Beløb, men desuagtet ere enkelte Familier til Dels blevne ruinerede enten derved, at Stykker af deres Marker ere bortskyllede, eller derved, at Søvandet har overflydt deres Marker og efterladt saa meget Grus og Tang, at det ikke uden store Bekostninger kan bortfjernes. Det er mig bekendt, at der er

indsendt Andragender til den højtærede Indenrigsminister med omtrentlig Opgivelse af, hvad den Skade kan takseres til, og jeg er yderligere kendt med, at baade Øvrigheden og Overøvrigheden dernede have attesteret Rigtigheden deraf. Jeg vil meget haabe og ønske, at den højtærede Indenrigsminister og det høje Finansudvalg ogsaa ville tage et skønsomt Hensyn til disse Andragender fra andre Egne, hvad enten det er fra Lolland, Ærø, Langeland eller andre Steder. Om man vil bevilge et Beløb af Statskassen til Skadens Afhjælpning som Gave eller som rentefrit Laan, er naturligvis ligegyldigt, naar blot vedkommende faa den Hjælp, som er fornøden for at eksistere. Man maa tage i Betragtning, at det er en Nationalulykke, der er Tale om, og jeg mener, at ved en saadan Lejlighed har Nationen, Staten, den Pligt at støtte dem, som ere blevne ramte af Ulykken.

Det næste Punkt, jeg kortelig skal til-lade mig at berøre, er det Beløb, som er opført paa Finanslovforslaget til Udbedring af Jærnbanestationen ved Nykøbing paa Falster. Jeg skulde ikke have omtalt dette, dersom ikke den højtærede Indenrigsminister i sit Foredrag i Eftermiddag havde udtalt, at han vilde anbefale, at man denne Gang vilde nøjes med denne Bevilling af 60,000 Kr. Det er jo omtalt her i disse Dage, at dette Beløb er for lille, og jeg slutter mig ganske til disse Udtalelser. Et Beløb af 60,000 Kr. til Udbedring af denne Jærnbanestation er absolut for lille, derfor glædede det mig for saa vidt at høre, at den højtærede Minister ikke havde noget imod at tage mod en større Bevilling, han frygtede kun for, at det vilde blive en uforholdsmæssig stor Bekostning, der vil medgaa for at faa en ny Station opført dernede. Selvfølgelig er det jo saaledes, at Opførelsen af en ny Jærnbanestation vil blive betydelig kostbarere end Udbedring af en gammel, men at det skulde blive synderlig dyrere at opføre en Jærnbanestation dernede end et andet Sted i Landet, er vel heller næppe den højtærede Indenrigsministers Mening. Saa meget er i hvert Fald sikkert, at dersom man nøjes med disse 60,000 Kr. og udbedrer Stationsbygningen, vil man inden ret længe komme til at fortryde det, fordi der ikke for dette Beløb vil kunne skaffes noget til Veje, der kan blive tidssvarende og tilfredsstillende Krav, som man nødvendig maa stille til en saa betydelig Station, som Nykøbing Station dels er og dels vil blive. Den højtærede Minister mente ganske vist, at fordi vi fik Dampfærge fra Gødser